

פרשת בא

פרפראות

פרק י' פסוק א'

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לְבָבוֹ וְאֶת לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקַרְבּוֹ"
"בא" (אל פרעה) ראשי תיבות: בא איתי, אומר הקב"ה למשה, כי איתך אני תמיד.
ידוע הדבר, "בא" = 3 = שלוש מכות הביא הקב"ה על המצרים בפרשה זו.

ארבה, חושך, בכורות- אותיות בכו. (אות שלישית)
"למען שתי אתת", ראשי תיבות: למצרים מכות עוד נתן (הקב"ה). בפרק י"א פסוק ו' כתוב: "וְהִיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכִמְהוּ לֹא תִסָּף".
וכן עוד ראשי תיבות למען, לשלוש מכות עוד נותר. עוד: למלך עקש מתעלל (ב)נתיניו (עמו)
"אלה בקרבו" = 346 בגימטריא שמו = 346 שמו- ראשי תיבות- שהוכו מלך ועבדיו.

פרק י' פסוק ב'

"וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וְבָן בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרָיִם..."
"בנך וכן בנך" = 202 בגימטריא רב = 202

רב, מהמילה רבים, מיעוט של רבים שנים. בנך וכן בנך.
"ובנך ובבן" = 148 בגימטריא פסח = 148 בפסח קוראים את ההגדה ומספרים את נס יציאת מצרים.
"ובן" (בנך) = 58 בגימטריא חן = 58. זהו הנכד שיש בו חן מיוחד.

פרק י' פסוק ג'

"וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי"

"עמי ויעבדוני" - סופי אותיות שם ה'. הקב"ה בחר בעם ישראל מכל העמים שיעבדו אותו, אחד מהדרכים לעבוד את ה', זו עבודה שבלב- תפילה.

פרק י' פסוק ד'

"כִּי אִם מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּם אֶת עַמִּי הַנְּבִי מִבֵּיא מִחַר אַרְבֶּה בְּגִבְלֶךָ"

"מביא מחר" = 301 בגימטריא אש = 301. האש מסמלת אבדן מהיר, והארבה מסמל הרס מהיר.
ארבה בגבלך = 265 בגימטריא הרס = 265.

"מביא" (מחר) = 53 בגימטריא גן = 53. רמוז כאן שכל הצומח בגן: עצים, שיחים, צמחים וכו' יושמדו ע"י הארבה.

פרק י' פסוק ו"ט

"וַיִּהְיֶה יְהוָה רוּחַ יָם תֹּזַק מֵאֵד וַיִּשָּׂא אֶת הָאֲרֶבֶה וַיִּתְקַעְהוּ יְמֵה סוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם"
ארבה אחד בכל גבול = 314 בגימטריא שדי = 314.

רק הקב"ה יכול מאלפי אלפים של ארבה, שלא ישאר ארבה אחד בכל גבול מצרים.

פרק י' פסוק כ"ט

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא אֶסָּף עוֹד רְאוּת פְּנִיךָ"

עוד ראות פניך- ראשי תיבות ערף. משה הפנה את ערפו לפרעה ויצא ממנו.

"ויאמר משה כן"- אותיות ישן. (אות שניה) פרעה היה עוצם עיניו לאחר כל מכה שהכה הקב"ה במצרים, ומשה רבינו אומר לפרעה: "לא אסף עוד ראות פניך". לא אבוא אליך לעולם.

פרק י"א פסוק ז'

"וּלְכָל גְּבִי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְץ כָּלֵב לְשׁוֹנוֹ"

יחרץ = 308 בגימטריא שח (דיבר) = 308. דיבור הכלב, נביחות, לכל בני" לא נבח כלב בפיו.

יחרץ כלב לשונו- אותיות חלש. (אות שניה) כידוע, הכלבים עזי פנים, אבל בפני בני" נפלה עליהם חולשה (שתיקה).

פרק י"ב פסוק ז'

"וְלָקְחוּ מִן הַדָּם וַנִּתְּנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמַּשְׁקוּף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם"

פרשת בא

שתי המזוזות- ראשי תיבות שה. רמוז כאן שדמו של השה נתנו על שתי המזוזות.
שה- ראשי תיבות: שחטו השה. בפרק י"ב פסוק כ': "וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל".

פרק י"ב פסוק ל'

"וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת"

אין שם מת- ראשי תיבות- אנשים שם מתו. אשמ- ר"ת: מכה שהכה אלוקים. פסוק י"ב: "וה' הנה כל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם".

פרק י"ב פסוק מ"ג

"זאת חקת הפסח כל בן בכר לא יאכל בו"

נכר = 270 בגימטריא רע = 270 יהודי משומד הוא רע בעיני הקב"ה ולכן אסור לו לאכול מקורבן הפסח.
"לא יאכל בו"- סופי אותיות ולא. בן נכר לא אוכל מקורבן הפסח.

לעילוי נשמת האשה הצדקנית יעל ע"ה בת אהובה תחי'